

Arrest

nr. 43 664 van 20 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 1 maart 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie en asielbeleid van 1 februari 2010 waarbij haar bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister verlengd wordt voor de duur van twaalf maanden *“in die mate dat deze beslissing een weigering inhoudt van een verblijf van onbepaalde duur”*.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat M. DE RAEDEMAEKER en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaten E. MATTERNE en Mr. N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, dient op 24 mei 2004 samen met haar gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 17 augustus 2004 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

In de loop van 2004 dient verzoekster samen met haar gezin een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet.

Op 30 juni 2007 dient verzoekster samen met haar gezin een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf, ditmaal op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 28 november 2007 dient verzoekster samen met haar gezin een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 30 november 2007 dient verzoekster samen met haar gezin een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 18 december 2007 wordt de aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard.

Op 9 juli 2008 wordt de aanvraag ingediend op 30 november 2007 op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, onontvankelijk verklaard.

Op 8 augustus 2008 dient verzoekster samen met haar gezin een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 8 januari 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij verzoekster en haar familie gemachtigd worden tot een tijdelijk verblijf van één jaar. De familie van verzoekster bestaat uit haar echtgenoot en hun zeven kinderen.

Op 29 juni 2009 worden de aanvragen van 28 mei 2004 en 17 augustus 2004 zonder voorwerp verklaard.

Op 12 december 2009 dienen verzoekster en haar gezin een aanvraag in "op grond van criterium 2.8.A van de instructie van 19 juli 2009".

Op 1 februari 2010 wordt de geldigheidsduur van het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister van verzoekster en de zeven kinderen verlengd voor de duur van één jaar. Dit is de bestreden beslissing:

"(...)

VERBLIJFSVERLENGING

Ik heb de eer u mee te delen dat het verblijf van de voornoemde personen verlengd mag worden in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, in toepassing van artikel 13 van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 12 van de wet van 15 september 2006, en in toepassing van artikel 8 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van genoemde wet van 15 september 2006 (B.S. 31/05/2007).

Om die reden verzoek ik u het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister te verlengen voor de duur van 12 maanden.

De vermelding "tijdelijk verblijf" dient behouden te blijven.

Om een nieuwe verblijfsverlenging te verkrijgen dienen betrokkenen tussen de 45ste en 30ste dag voor de vervaldatum van de verblijfsvergunning een aanvraag te richten tot de Burgemeester van de verblijfplaats en dient betrokkene volgende bewijsstukken voor te leggen:

(opsomming van de voorwaarden)

Mevr. S.O. (...) dient een geldige arbeids- of beroepskaart en het bewijs van effectieve en recente tewerkstelling voor te leggen.

(...)"

Op 1 februari 2010 wordt ten opzichte van de echtgenoot van verzoekster de beslissing genomen waarbij aan de vraag tot verlenging geen gunstig gevolg wordt gegeven.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Verwerende partij werpt een exceptie op van gebrek aan belang omdat beroepen enkel voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Verzoekster en haar zeven minderjarige kinderen worden door de thans bestreden beslissing in het bezit gesteld van een A-kaart (bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister) geldig tot 8 januari 2011. Verwerende partij meent dat deze vaststelling volstaat om te besluiten tot de afwezigheid van het rechtens vereiste belang.

2.2. In de repliekmemoirie zet verzoekster uiteen dat zij wel degelijk blijf geeft van een rechtmatig belang aangezien zij meent gerechtigd te zijn op onbeperkt verblijf en verwerende partij haar enkel een beperkt en dus onzeker verblijf toekent.

2.3. De problematiek van het belang van verzoekster hangt samen met de vraag of zij in aanmerking komt voor een verblijf van onbeperkte duur in het kader van haar aanvraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf. Daarom hangt de analyse van de vraag of verzoekster belang heeft bij de vordering samen met de bespreking van het middel.

2.4. Verzoekster voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

“Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; van de materiële motiveringsplicht; en van de beginselen van behoorlijk bestuur, met name het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel.

Aangezien de overheid bij beslissing dd.1.02.2010 enkel beperkt verblijf toekent, terwijl een onbeperkt verblijf gevraagd was, en de overheid haar beslissing om een onbeperkt verblijf te weigeren, niet motiveert, schendt de overheid haar formele motiveringsplicht.

Dat verzoekster nochtans meerdere elementen heeft aangevoerd om haar verzoek tot onbeperkt verblijf te staven (stuk 2).

Minstens betwist verzoekster de materiële motivering van de bestreden beslissing, waar stilzwijgend een onbeperkt verblijf geweigerd wordt.

De Raad voor Vreemdelingenbetwisting is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht bevoegd om na te gaan of de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing is uitgegaan van alle feitelijke gegevens, of de overheid die correct beoordeeld heeft en of de overheid op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

In casu is de overheid niet uitgegaan van alle feitelijke gegevens; Er blijkt geen reden te zijn om verzoekster onbeperkt verblijf te onzeggen.”

In de nota repliceert verwerende partij dat verzoekster twee procedures door elkaar haalt. De thans bestreden beslissing is de beslissing van 1 februari 2010 tot tijdelijke verlenging van het verblijf voor de duur van 12 maanden, op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het gezin van verzoekster werd immers reeds op 8 januari 2009 gemachtigd tot tijdelijk verblijf. Deze procedure staat volledig los van de aanvraag om machtiging tot verblijf die op 12 december 2009 werd ingediend op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Uit de stukken van het dossier blijkt niet dat deze aanvraag reeds behandeld zou zijn. Verzoekster maakt alleszins niet duidelijk dat de bestreden beslissing een weigering van verblijf van onbepaalde duur zou inhouden.

In de repliekmemoirie zet verzoekster uiteen dat de aanvraag om machtiging tot verblijf van 12 december 2009 aan de basis ligt van huidige bestreden beslissing, en dat in de beslissing genomen ten opzichte van haar echtgenoot als noot wordt verwezen naar de instructies die werden verzonden naar de gemeente om de verblijfssituatie van de familie te verlengen. Verzoekster meent dat zij op basis van haar aanvraag van 12 december 2009 gerechtigd is tot een onbeperkt verblijf omdat verwerende partij in de door haarzelf uitgevaardigde instructie van 19 juli 2009 duidelijke criteria heeft bepaald die leiden tot een onbeperkt verblijf.

2.5. Verzoekster werd een eerste maal gemachtigd tot een tijdelijk verblijf op 8 januari 2009. Uit de stukken van het dossier blijkt dat aan verzoekster op 8 januari 2009 reeds werd meegedeeld dat zij tussen de 45ste en de 30ste dag voor het verstrijken van de verblijfsvergunning via de burgemeester van de verblijfsplaats een verzoek tot verblijfsverlenging diende te richten, voorzien van welbepaalde

bewijsstukken. *In casu* werd deze verlenging toegestaan. Artikel 13, § 1 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“§ 1. Behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien, wordt de machtiging tot verblijf verleend voor een beperkte tijd, ingevolge deze wet of ingevolge specifieke omstandigheden die betrekking hebben op de betrokkene of ingevolge de aard of de duur van zijn activiteiten in België.

De machtiging tot verblijf die verstrekt wordt voor beperkte duur op grond van artikel 9ter, wordt van onbeperkte duur bij het verstrijken van een periode van vijf jaar nadat de aanvraag tot machtiging werd aangevraagd.

(...)”

Hieruit blijkt dat de machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter wordt verstrekt voor beperkte duur *“behalve indien dit uitdrukkelijk anders wordt voorzien”* en dat deze slechts van onbeperkte duur wordt na het verstrijken van een periode van vijf jaar. Verzoekster haalt geen wetsbepaling aan waarin dit uitdrukkelijk anders voorzien zou worden. Waar verzoekster verwijst naar de instructie van 19 juli 2009, wijst de Raad erop dat deze instructie werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198 769 van 9 december 2009.

Naar aanleiding van de eerste vraag tot verlenging van het tijdelijk verblijf van verzoekster op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, kon haar bijgevolg enkel een beperkt verblijf worden toegestaan omdat nog niet voldaan was aan de voorwaarde voor het verkrijgen van een verblijf van onbeperkte duur namelijk het verstrijken van een periode van vijf jaar na de aanvraag. Verzoekster kan haar belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing dienvolgens niet putten uit het feit dat haar geen onbeperkt verblijf werd toegestaan.

2.6. Waar verzoekster nog aanvoert dat zij op 12 december 2009 uitdrukkelijk een onbeperkt verblijf heeft gevraagd en dat dit haar niet werd toegestaan, minstens impliciet werd geweigerd, wijst de Raad erop dat verwerende partij in de nota aangeeft dat zij de aanvraag van 12 december 2009 tevens als een nieuwe aanvraag heeft beschouwd om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet en dat deze aanvraag nog niet behandeld is. Hieruit volgt dat verzoekster dus nog een antwoord zal krijgen inzake haar aanvraag op grond van artikel 9bis ingediend op 12 december 2009. Ook daarom heeft verzoekster geen belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing die enkel de verlenging betreft van haar machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede wijst de Raad erop dat verzoekster niet op goede gronden de schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoert, omdat verwerende partij zelf aangeeft nog geen antwoord te hebben gegeven op de aanvraag van 12 december 2009 op grond van artikel 9bis van de vreemdelingenwet, bijgevolg kan verwerende partij niet worden verweten met bepaalde elementen geen rekening te hebben gehouden.

2.7. Nu in punt 2.5 en punt 2.6. werd vastgesteld dat verzoekster haar belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing niet kan putten uit het feit dat haar geen onbeperkt verblijf werd toegestaan, stelt de Raad vast dat verzoekster niet getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de beslissing waarbij haar een verblijfsverlenging van één jaar wordt toegestaan op grond van haar oorspronkelijke aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De exceptie van verwerende partij is gegrond. Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan het vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

Griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET